Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1467/97

av den 7 juli 1997

om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott

(EGT L 209, 2.8.1997, s. 6)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 1056/2005 av den 27 juni 2005	L 174	5	7.7.2005
►M2	Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011	L 306	33	23.11.2011

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1467/97

av den 7 juli 1997

om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av ►M2 Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ◄, särskilt ►M2 artikel 126.14 ◄ andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Europeiska monetära institutes yttrande, och

med beaktande av följande:

1. Det är nödvändigt att påskynda och förtydliga förfarandet vid alltför stora underskott enligt ►M2 artikel 126 i EUF-fördraget ◄ för att avskräcka från alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser och för att se till att de omgående korrigeras om de uppstår. Bestämmelserna i denna förordning, som skall antas i detta syfte enligt ►M2 artikel 126.14 ◄ andra stycket, utgör tillsammans med bestämmelserna i protokoll nr 5 till fördraget en ny enhetlig uppsättning regler för tillämpningen av ►M2 artikel 126 ◄.

2. Stabilitets- och tillväxtpakten grundar sig på målet med sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark varaktig tillväxt som främjar skapandet av sysselsättning.

3. Stabilitets- och tillväxtpakten består av denna förordning, av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([3]) som syftar till att förstärka övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken samt av Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ([4]) i vilken det i enlighet med artikel ►M1 4 ◄ i Fördraget om Europeiska unionen ges fasta politiska riktlinjer för en strikt och punktlig tillämpning av stabilitets- och tillväxtpakten och i synnerhet för en anslutning till det medelfristiga målet med offentliga finanser som är nära balans eller i överskott, som alla medlemsstater har åtagit sig att respektera, och att vidta de korrigerande åtgärder som avser de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga för att uppnå målen i sina stabilitets- och konvergensprogram så snart de får information som pekar på betydande faktiska eller förväntade avvikelser från det medelfristiga budgetmålet.

([1]) EGT nr C 368, 6.12.1996, s. 12.
([2]) EGT nr C 380, 16.12.1996, s. 29.
([3]) Se s. 1 i detta nummer av EGT.
([4]) EGT nr C 236, 2. 8. 1997, s. 1.

▼B

4. Under den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen (EMU) har medlemsstaterna enligt ►M2 artikel 126 i EUF-fördraget ◄ en otvetydig skyldighet att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser. Enligt artikel 5 i protokoll nr 11 till fördraget skall ►M2 artikel 126.1, 126.9 och 126.11 ◄ inte tillämpas på Förenade kungariket såvida landet inte går över till den tredje etappen. Skyldigheten enligt artikel ►M1 116 ◄.4 att sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser skall fortsätta att tillämpas på Förenade kungariket.

5. Danmark meddelade, med hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 till fördraget, i anslutning till beslutet i Edinburgh av den 12 december 1992 att landet inte kommer att delta i den tredje etappen. Därför skall, enligt punkt 2 i nämnda protokoll, ►M2 artikel 126.9 och artikel 126.11 ◄ inte tillämpas på Danmark.

6. Under den tredje etappen av EMU förblir medlemsstaterna ansvariga för sin nationella budgetpolitik, om inte annat följer av bestämmelserna i fördraget. Medlemsstaterna kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt bestämmelserna i fördraget.

7. En anslutning till det medelfristiga målet med offentliga finanser som är nära balans eller i överskott, som alla medlemsstater har åtagit sig att respektera, bidrar till att skapa ändamålsenliga villkor för prisstabilitet och varaktig tillväxt som främjar skapandet av sysselsättning i alla medlemsstater och kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera normala konjunktursvängningar och samtidigt hålla underskottet i de offentliga finanserna inom referensvärdet pä 3 procent av BNP.

8. För att EMU skall kunna fungera väl är det nödvändigt att konvergensen i ekonomiskt och budgetmässigt hänseende i de medlemsstater som har infört den gemensamma valutan, nedan kallade ”deltagande medlemsstater”, visar sig stabil och varaktig. Budgetdisciplin är nödvändig under den tredje etappen av EMU för att säkra prisstabilitet.

9. Enligt artikel 109k.3 i ►M2 EUF-fördraget är artikel 126.9 och 126.11 ◄ enbart tillämplig på de deltagande medlemsstaterna.

10. Det är nödvändigt att definiera begreppet undantagsvis och övergående överskridande av referensvärdet som det hänvisas till i ►M2 artikel 126.2 a ◄. Rådet bör i detta sammanhang bland annat beakta de fleråriga budgetprognoser som kommissionen tillhandahåller.

▼B

11. En rapport från kommissionen enligt ►M2 artikel 126.3 ◄ skall även beakta huruvida underskottet i den offentliga sektorns finanser överstiger utgifterna för de offentliga investeringarna samt alla övriga faktorer av betydelse, inbegripet medlemsstatens ekonomiska och budgetmässiga läge på medellång sikt.

12. Det finns ett behov av att fastställa tidsfrister för tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott för att säkerställa att det tillämpas snabbt och effektivt. Det är i detta sammanhang nödvändigt att beakta det faktum att budgetåret i Förenade kungariket inte sammanfaller med kalenderåret.

13. Det finns ett behov av att precisera hur de sanktioner som avses i ►M2 artikel 126 ◄ kan åläggas för att säkerställa en effektiv tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott.

14. Den förstärkta övervakningen enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 bör, tillsammans med kommissionens övervakning av den offentliga sektorns finanser i enlighet med ►M2 artikel 126.2 ◄, underlätta en effektiv och snabb tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott.

15. Mot bakgrund av ovanstående och om en deltagande medlemsstat underlåter att vidta effektiva åtgärder för att korrigera alltför stora underskott, förefaller en sammanlagd tidsperiod på högst tio månader — från och med rapportering av uppgifter som anger förekomst av alltför stora underskott fram till och med ett eventuellt nödvändigt beslut att ålägga sanktioner — både möjlig och lämplig för att utöva påtryckningar på den berörda deltagande medlemsstaten att vidta sådana åtgärder. I så fall, och om förfarandet inleds i mars, kan detta leda till att sanktioner åläggs inom samma kalenderår som förfarandet har inletts.

16. Rådets rekommendation om att korrigera ett alltför stort underskott eller de senare stegen i förfarandet vid alltför stora underskott bör kunna förutses av den berörda medlemsstaten, som skall ha fått en tidig varning. Det allvarliga i ett alltför stort underskott under den tredje etappen bör få alla inblandade parter att skyndsamt vidta åtgärder.

17. Det är lämpligt att låta förfarandet vid alltför stora underskott vila om den berörda medlemsstaten vidtar lämpliga åtgärder som reaktion på en rekommendation enligt ►M2 artikel 126.7 ◄ eller ett föreläggande enligt ►M2 artikel 126.9 ◄ för att skapa ett incitament för medlemsstaten att handla i enlighet därmed. Den tidsperiod under vilken förfarandet lämnas vilande bör inte tas med i den period på högst tio månader mellan det datum då förekomsten av alltför stora underskott rapporteras och åläggandet av sanktioner. Det är lämpligt att omedelbart återuppta förfarandet om de planerade åtgärderna inte genomförs eller om de genomförda åtgärderna visar sig vara otillräckliga.

▼B

18. För att säkerställa att förfarandet vid alltför stora underskott har en tillräckligt avskräckande verkan, bör en räntelös deposition av lämplig storlek krävas av den berörda deltagande medlemsstaten, när rådet beslutar att ålägga en sanktion.

19. Att definiera sanktioner enligt en fastlagd skala bidrar till rättslig säkerhet. Det är lämpligt att sätta storleken på depositionen i relation till den berörda deltagande medlemsstatens BNP.

20. Om införandet av en räntelös deposition inte får den berörda deltagande medlemsstaten att korrigera sitt alltför stora underskott inom föreskriven tid är det lämpligt att sanktionerna skärps. Det är då lämpligt att omvandla depositionen till böter.

21. Lämpliga åtgärder som vidtas av den berörda deltagande medlemsstaten i syfte att korrigera dess alltför stora underskott är det första steget mot ett upphävande av sanktionerna. Betydande framsteg med att korrigera det alltför stora underskottet bör leda till hävande av sanktioner enligt ►M2 artikel 126.12 ◄. Upphävande av samtliga kvarstående sanktioner bör inte ske förrän det alltför stora underskottet har korrigerats fullständigt.

22. I rådets förordning (EG) nr 3605/93 av den 22 november 1993 om tillämpningen av protokoll (nr 5) om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen [1] fastställs närmare bestämmelser för rapporteringen av budgetuppgifter från medlemsstaterna.

23. Enligt artikel ►M1 117 ◄.8 skall, i de fall där Europeiska centralbanken (ECB) enligt fördraget skall ha en rådgivande funktion, hänvisningar till ECB före dess upprättande avse Europeiska monetära institutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

DEFINITIONER OCH BEDÖMNINGAR

▼M2

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att påskynda och förtydliga förfarandet vid alltför stora underskott. Syftet med förfarandet vid alltför stora underskott är att förhindra alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser och att i de fall underskott uppstår bidra till att de korrigeras, varvid iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt från kriterierna offentliga underskott och offentliga skulder.

[1] EGT nr L 332, 31.12.1993, s. 7.

▼M2

2. Med *deltagande medlemsstater* avses i denna förordning de medlemsstater som har euron som valuta.

▼B

Artikel 2

▼M2

1. Underskottet i den offentliga sektorns finanser ska anses överskrida referensvärdet undantagsvis, i enlighet med artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), när det orsakas av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller när det orsakas av en allvarlig konjunkturnedgång.

▼B

Dessutom skall överskridandet av referensvärdet anses övergående om kommissionens budgetprognoser visar att underskottet kommer att understiga referensvärdet efter det att den ovanliga händelsen eller den allvarliga konjunkturedgången har upphört.

▼M2

1a. När den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten (BNP) överskrider referensvärdet ska den anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt enligt artikel 126.2 b i EUF-fördraget, om differensen till referensvärdet under de föregående tre åren, som ett riktmärke, har minskat med i genomsnitt en tjugondel per år, på grundval av förändringarna under de senaste tre år för vilka det finns tillgängliga uppgifter.

Kravet enligt skuldkriteriet ska också anses vara uppfyllt om kommissionens budgetprognoser anger att den föreskrivna minskningen i differensen kommer att inträffa under en treårsperiod som omfattar de två år som följer på det sista år för vilket uppgifter finns tillgängliga. För en medlemsstat som är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott den 8 november 2011 och under en treårsperiod från korrigeringen av det alltför stora underskottet ska kravet enligt skuldkriteriet anses vara uppfyllt om den berörda medlemsstaten gör tillräckliga framsteg när det gäller att uppfylla det enligt bedömningen i rådets yttranden om dess stabilitets- eller konvergensprogram.

Vid tillämpningen av riktmärket för anpassning av skuldkvoten ska hänsyn tas till konjunkturens påverkan på takten för skuldminskning.

▼M1

2. När kommissionen och rådet bedömer och beslutar om ett alltför stort underskott föreligger i enlighet med ►M2 artikel 126.3-126.6 i EUF-fördraget ◄, får de anse att överskridandet av referensvärdet sker undantagsvis till följd av en allvarlig konjunkturnedgång, i enlighet med ►M2 artikel 126.2 a ◄ a andra strecksatsen, om underskottet överskrider referensvärdet på grund av en negativ årlig BNP-volymtillväxt eller på grund av ett kumulerat produktionsbortfall under en långvarig period av mycket låg årlig BNP-volymtillväxt i förhållande till dess potential.

▼M2

3. När kommissionen utarbetar en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, ska den beakta alla faktorer av betydelse som anges i den artikeln, om de i betydande utsträckning påverkar bedömningen av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls av den berörda medlemsstaten. Rapporten ska på lämpligt sätt ta upp följande:

a) Det ekonomiska lägets utveckling på medellång sikt, särskilt tillväxtpotential, inklusive de olika bidragen från arbetskraft, kapitalackumulering och total faktorproduktivitet, konjunkturutveckling och den privata sektorns nettosparande.

b) Utvecklingen av den offentliga sektorns finanser på medellång sikt, däribland särskilt resultatet av anpassningen för att uppnå det medelfristiga budgetmålet, primärsaldots nivå och utvecklingen av de primära utgifterna, både de löpande utgifterna och kapitalutgifterna, politiskt genomförande när det gäller förebyggande och korrigering av alltför stora makroekonomiska obalanser, politiskt genomförande av unionens gemensamma tillväxtstrategi och de offentliga finansernas allmänna kvalitet, särskilt de nationella budgetramverkens ändamålsenlighet.

c) Den offentliga skuldställningens utveckling på medellång sikt, dess dynamik och hållbarhet, däribland riskfaktorer som skuldernas löptids- och valutastruktur, stock-/flödesjusteringar och deras sammansättning, ackumulerade reserver och andra finansiella tillgångar, garantier särskilt sådana som är knutna till finanssektorn samt implicita skulder relaterade till åldrandet och privata skulder om de implicit utgör ansvarsförbindelser för den offentliga sektorn.

Kommissionen ska vederbörligen och uttryckligen beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till: budgetmässiga ansträngningar för att främja internationell solidaritet och uppnå unionens politiska mål, skuld som uppstått i form av bilateralt och multilateralt stöd mellan medlemsstaterna i samband med åtgärder för att trygga den finansiella stabiliteten, och skuld som härrör från finansiella stabiliseringsåtgärder vid allvarliga finansiella störningar.

4. Rådet och kommissionen ska göra en balanserad övergripande bedömning av alla faktorer av betydelse, särskilt av om de som förstärkande eller reducerande faktorer påverkar bedömningen av om underskotts- och/eller skuldkriterierna uppfylls. Om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet ska dessa faktorer, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls, endast beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.4, 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget, om den övergripande principens bägge villkor uppfylls helt, nämligen att dessa faktorer av betydelse ska beaktas först när underskottet i de offentliga finanserna ligger nära referensvärdet och referensvärdet överskrids endast tillfälligt.

Dessa faktorer ska dock beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls.

▼M2

5. Vid bedömningen av om underskotts- och skuldkriteriet uppfylls och under de följande skedena i förfarandet vid alltför stora underskott ska rådet och kommissionen vederbörligen beakta genomförandet av pensionsreformer genom vilka ett system med flera pelare, varav en obligatorisk, fullt ut fonderad pelare, införs och nettokostnaden för den offentligt förvaltade pelaren. Särskild hänsyn ska tas till de genom reformen skapade inslagen i det övergripande pensionssystemet, det vill säga huruvida de förbättrar hållbarheten på lång sikt utan att öka riskerna för budgetläget på medellång sikt.

6. Om rådet, på grundval av artikel 126.6 i EUF-fördraget, konstaterar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat, ska rådet och kommissionen, under de följande skedena i förfarandet enligt den artikeln i EUF-fördraget, beakta de faktorer av betydelse som avses i punkt 3 i den här artikeln, eftersom de påverkar den berörda medlemsstatens situation, inklusive de som anges i artiklarna 3.5 och 5.2 i denna förordning, särskilt under fastställandet av en tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet, och i förekommande fall en förlängning av den tidsfristen. Dessa faktorer av betydelse ska emellertid inte beaktas när det gäller rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget.

7. Om en medlemsstat har ett underskott som överskrider referensvärdet och detta återspeglar genomförandet av en pensionsreform, genom vilken ett system införs med flera pelare varav en obligatorisk fullt ut fonderad pelare, ska rådet och kommissionen även ta hänsyn till reformens kostnad när de bedömer utvecklingen av siffrorna för underskott i förfarandet vid alltför stora underskott så länge som underskottet inte väsentligt överskrider en nivå som kan anses ligga nära referensvärdet och skuldkvoten inte överskrider referensvärdet, förutsatt att den övergripande finanspolitiska hållbarheten bibehålls. Nettokostnaden ska också beaktas vid rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget, om underskottet har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet.

AVSNITT 1A

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2a

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i det ansvariga utskottet diskutera rådets beslut enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget, rådets rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget, föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget eller rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.

Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt.

▼M2

Europaparlamentets ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut, rekommendationer eller förelägganden möjlighet att delta i en diskussion.

2. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning.

▼B

AVSNITT 2

PÅSKYNDANDE AV FÖRFARANDET VID ALLTFÖR STORA UNDERSKOTT

Artikel 3

1. Inom två veckor efter det att kommissionen har antagit en rapport som utarbetats enligt ►M2 artikel 126.3 ◄ skall Ekonomiska och finansiella kommittén yttra sig i enlighet med ►M2 artikel 126.4 ◄.

▼M2

2. Kommissionen ska, med full hänsyn tagen till det yttrande som avses i punkt 1, om den anser att ett alltför stort underskott föreligger avge ett yttrande och förelägga rådet ett förslag i enlighet med artikel 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget och informera Europaparlamentet.

▼M1

3. Rådet skall avgöra om ett alltför stort underskott föreligger enligt ►M2 artikel 126.6 i EUF-fördraget ◄, i regel inom fyra månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i ►M2 artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009 ◄. När rådet avgör om ett alltför stort underskott föreligger skall det samtidigt ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten enligt ►M2 artikel 126.7 i EUF-fördraget ◄.

▼M2

4. I rådets rekommendation i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget ska en tidsfrist på högst sex månader fastställas, inom vilken den berörda medlemsstaten ska vidta effektiva åtgärder. Om situationen är allvarlig får tidsfristen för effektiva åtgärder vara tre månader. I rådets rekommendation ska även en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet fastställas, vilken ska slutföras under det år som följer på året då underskottet fastställdes, om inte särskilda omständigheter föreligger. I sin rekommendation ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos, som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen.

4a. Inom den tidsfrist som avses i punkt 4 ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rapporten ska innehålla mål för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för diskretionära åtgärder på både utgifts- och inkomstsidan som är förenliga med rådets rekommendation, samt uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits och vilken typ av åtgärder som planeras för att uppnå dessa mål. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten.

▼M2

5. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter antagandet av den rekommendationen, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt den reviderade rekommendationen som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i dess rekommendation, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. I händelse av en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

▼B

Artikel 4

▼M2

1. Rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget att offentliggöra sina rekommendationer när det finner att inga effektiva åtgärder har vidtagits, ska fattas omedelbart efter utgången av den tidsfrist som har fastställts enligt artikel 3.4 i denna förordning.

2. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av dess rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som lämnats av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.4a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering.

Om rådet, i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget, finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder, ska det rapportera detta till Europeiska rådet.

▼M1

Artikel 5

▼M2

1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska fattas inom två månader efter rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget i vilket det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits. I föreläggandet ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos, som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen. Rådet ska också ange åtgärder som främjar att dessa mål uppnås.

▼M2

1a. Efter rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av detta. Rapporten ska innehålla målen för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för de diskretionära åtgärderna på både utgifts- och intäktssidan samt information om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets specifika rekommendationer, så att rådet vid behov kan fatta beslut i enlighet med artikel 6.2 i denna förordning. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten.

2. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter det att föreläggandet antagits, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt det reviderade föreläggandet som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i sitt föreläggande, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. I händelse av en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget på villkor att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

Artikel 6

1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits med anledning av dess föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som den berörda medlemsstaten lämnat i enlighet med artikel 5.1a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering. Hänsyn ska tas till resultatet av det övervakningsuppdrag som ska genomföras av kommissionen i enlighet med artikel 10a i denna förordning.

2. När villkoren för att tillämpa artikel 126.11 i EUF-fördraget är uppfyllda, ska rådet ålägga sanktioner i enlighet med den artikeln. Ett sådant beslut ska fattas senast fyra månader efter rådets beslut enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder.

Artikel 7

Om en deltagande medlemsstat underlåter att följa rådets på varandra följande akter enligt artikel 126.7 och 126.9 i EUF-fördraget ska rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget om att ålägga sanktioner i regel fattas inom sexton månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009. När artikel 3.5 eller 5.2 i denna förordning tillämpas ska tidsfristen på sexton månader anpassas i enlighet med detta. Ett påskyndat förfarande ska användas i händelse av ett avsiktligt planerat underskott som enligt rådets beslut är alltför stort.

▼M2

Artikel 8

Rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget att skärpa sanktionerna ska fattas senast två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009. Rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut ska fattas så snart som möjligt och under inga omständigheter senare än två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.

▼B

AVSNITT 3

VILANDE FÖRFARANDE OCH ÖVERVAKNING

Artikel 9

1. Förfarandet vid alltför stora underskott skall lämnas vilande

— om den berörda medlemsstaten följer rekommendationerna enligt ►M2 artikel 126.7 ◄,

— om den berörda deltagande medlemsstaten följer föreläggandena enligt ►M2 artikel 126.9 ◄.

▼M1

2. Den period under vilken förfarandet lämnas vilande skall inte ingå vare sig i den period som anges i artikel 6 eller i den period som anges i artikel 7 i denna förordning.

3. Efter utgången av den period som avses i artikel 3.4 första meningen och efter utgången av den period som avses i ►M2 artikel 6.2 ◄ andra meningen i denna förordning, skall kommissionen informera rådet om den anser att de vidtagna åtgärderna förefaller tillräckliga för att garantera tillräckliga framsteg i korrigeringen av det alltför stora underskottet inom de tidsfrister som rådet fastställt, under förutsättning att de är helt genomförda och att den ekonomiska utvecklingen är i linje med prognoserna. Kommissionens uttalande skall offentliggöras.

▼B

Artikel 10

▼M2

1. Rådet och kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits.

▼B

— av den berörda medlemsstaten till följd av rekommendationer enligt ►M2 artikel 126.7 ◄,

— av den berörda deltagande medlemsstaten till följd av föreläggande enligt ►M2 artikel 126.9 ◄.

▼B

2. Om en deltagande medlemsstat inte genomför åtgärderna eller om de enligt rådets uppfattning visar sig vara otillräckliga, skall rådet omedelbart fatta ett beslut enligt ►M2 artikel 126.9 ◄ eller ►M2 artikel 126.11 ◄.

3. Om utfallsdata enligt ►M2 förordning (EG) nr 479/2009 ◄ visar att ett alltför stort underskott inte har korrigerats av en deltagande medlemsstat inom den tidsfrist som fastställs antingen i en rekommendation enligt ►M2 artikel 126.7 ◄ eller i ett föreläggande enligt ►M2 artikel 126.9 ◄ skall rådet omedelbart fatta ett beslut enligt ►M2 artikel 126.9 ◄ eller ►M2 artikel 126.11 ◄.

▼M2

Artikel 10a

1. Kommissionen ska säkerställa en kontinuerlig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Ett utökat övervakningsuppdrag kan utföras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för rekommendationer och förelägganden som utfärdats efter ett beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget och beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra uppdraget.

3. Kommissionen får, i förekommande fall, uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdrag i en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i avtalet av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ([1]) (ERM II).

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och kan besluta att offentliggöra resultatet.

5. När kommissionen organiserar de övervakningsuppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter.

▼B

AVSNITT 4

SANKTIONER

▼M2

Artikel 11

När rådet enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget beslutar att ålägga sanktioner mot en deltagande medlemsstat, ska som regel böter åläggas. Rådet får besluta att komplettera dessa böter med övriga åtgärder enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.

([1]) EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

▼M2

Artikel 12

1. Böter ska omfatta en fast del motsvarande 0,2 % av BNP och en rörlig del. Den rörliga delen ska motsvara en tiondel av det absoluta värdet av skillnaden mellan saldot i procent av BNP under det föregående året och antingen referensvärdet för saldot i de offentliga finanserna eller, om den bristande budgetdisciplinen även omfattar skuldkriteriet, det saldo i de offentliga finanserna som andel av BNP som skulle ha uppnåtts samma år enligt föreläggandet i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget.

2. Varje år som följer på det år under vilket böter ålades, fram till dess att beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott upphävs, ska rådet bedöma om den berörda deltagande medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder med anledning av rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. Rådet ska i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget besluta att skärpa sanktionerna, om den berörda deltagande medlemsstaten inte har följt rådets föreläggande. Om rådet beslutar att ålägga ytterligare böter, ska de beräknas på samma sätt som för den rörliga delen av de böter som avses i punkt 1.

3. Inga enskilda bötesbelopp enligt punkterna 1 och 2 får överskrida 0,5 % av BNP.

_____

▼B

Artikel 14

I enlighet med ►M2 artikel 126.12 ◄ skall rådet upphäva de sanktioner som anges i ►M2 artikel 126.11 ◄ första och andra strecksatserna beroende på hur betydande framsteg den berörda deltagande medlemsstaten har gjort när det gäller att korrigera det alltför stora underskottet.

Artikel 15

I enlighet med ►M2 artikel 126.12 ◄ skall rådet upphäva samtliga kvarstående sanktioner om beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott upphävs. Böter enligt ►M2 artikel 12 ◄ i denna förordning skall inte återbetalas till den berörda deltagende medlemsstaten.

▼M2

Artikel 16

De böter som avses i artikel 12 ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. När de deltagande medlemsstaterna skapar en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd för att trygga hela euroområdets finansiella stabilitet ska böterna avsättas för den mekanismen.

▼B

AVSNITT 5

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

När det gäller denna förordning och så länge som Förenade kungarikets budgetår inte sammanfaller med kalenderåret skall bestämmelserna i avsnitten 2-4 i denna förordning tillämpas på Förenade kungariket enligt bilagan.

▼M2

Artikel 17a

1. Senast den 14 december 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

a) denna förordnings ändamålsenlighet,

b) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet.

▼B

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼**M1**

BILAGA

TIDSFRISTER FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

1. För att säkerställa att alla medlemsstater behandlas lika skall rådet när det fattar beslut enligt avsnitten 2, 3 och 4 i denna förordning beakta att Förenade kungariket har ett avvikande budgetår, så att beslut som gäller Förenade kungariket fattas vid en tidpunkt i dess budgetår som motsvarar den tidpunkt då beslut har fattats eller kommer att fattas beträffande andra medlemsstater.

2. Bestämmelserna i spalt I skall ersättas med bestämmelserna i spalt II.

Spalt I	Spalt II
”i regel inom fyra månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i ►**M2** artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 479/2009 ◄” (artikel 3.3)	”i regel inom sex månader efter slutet av det budgetår under vilket underskottet uppstod”
”det år som följer på året då underskottet fastställdes” (artikel 3.4)	”det budgetår som följer på det år då underskottet fastställdes”
”i regel inom sexton månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 4.2 och 4.3 i förordning (EG) nr 3605/93” (artikel 7)	”i regel inom arton månader från och med slutet av det budgetår under vilket underskottet uppstod”
”det föregående året” (artikel 12.1)	”det föregående budgetåret”